tek kişilik dev dergi

MET ÜST

ARALIK
2018 Sayı: **05**
Fiyatı: **10 TL**

ISSN 2147-2114

İyi şeyler birdenbire olur...

ÇİZGİLERLE OĞUZ ATAY

Halkın evrensel ruhuna inanan
onu derinliğine tanımaya
çalışan gerçek bir aydın
topluluğu bu kültür
gangstrerlerinin yerini
almazsa toplumun,
çağın çok gerisinde kalacaktır
Türk Edebiyatı.
Birbirlerine ödül dağıtan,
oyunun kurallarını bozmaya
cesaret edemeyen
bu kuru kalabalık
aslında tek bir kütledir;
ilericilik-gericilik
kavgası görünüşte
bir çekişmedir.

SAMİMİYET BUHRANI
CANIM İNSANLAR
GÖZ KAFİYESİ
YAZ DİNDARI
‘EV İÇİ’NİN SAHİBİ
SIKILMAZ TÜRKÜLER
‘İÇİNDEN ANLAMA’
TİYATROSU
EN UZAK TARİHİMİZ
AHİRETİN ŞUBESİ
BUNALIM TANRILARI
ÖLÜMLE İÇ İÇE
YAŞAMA GELENEĞİ
KÜLTÜR ÇORBASI

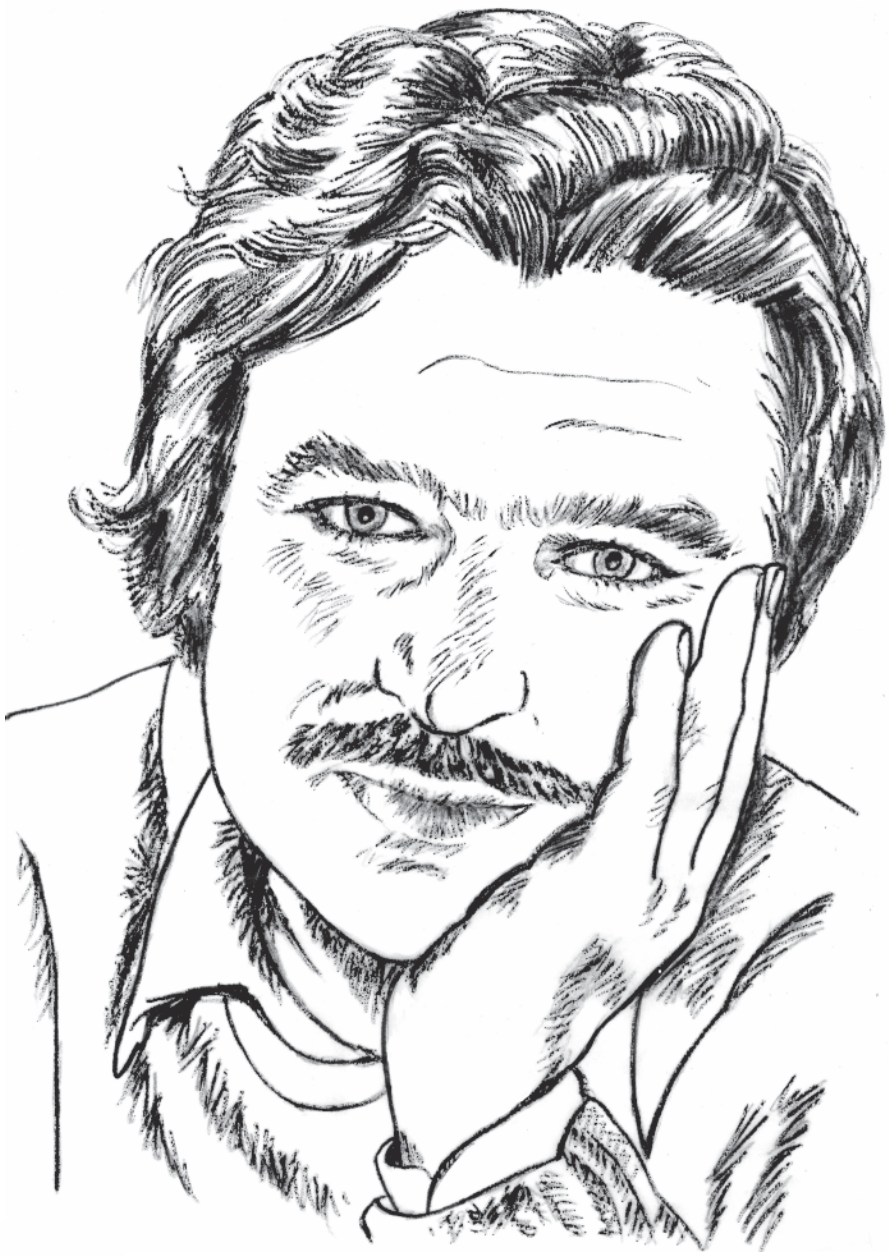

Kimse
dinlemiyorsa beni
-ya da istediğim gibi
dinlemiyorsa-
günlük tutmaktan
başka çare kalmıyor.
Canım insanlar!
Sonunda bana,
bunu da yaptınız.

Üç kâğıtçılıkla ne devrim olur,
ne de ümmeti islâm kurtulur.
Bunlar ‘çürüyen et,
dökülen diş’ gibidirler.
Bayrak yaptıkları
inançlarına rağmen,
aslında inançsızdırlar...
Kendilerine karşı çıkılmasını,
haksız yere işgal ettikleri
görüşlere karşı hakaret sayarlar.
Kendini sosyalist sanan biri,
suçunu ortaya dökeni
halk düşmanı olarak
suçlayarak
yavuz hırsızlık oynar.

Düşüncem geç gelişti,
biraz geç başladım,
biraz da erken bırakmak
zorunda kalıyorum.
Geleceğimi kaybetmek,
yaşanan zamanı da
boşlaştırıyor.

Çizgiler: Sencer, Meral Onat, İzel Rozental,
Mahmut Tibet, Cemil Cahit Yavuz

“Ey zavallı milletim dinle!
Şu anda, hepimiz burada seni
kurtarmak için toplanmış bulunuyoruz.
Çünkü ey milletim, senin hakkında,
az gelişmiştir, geri kalmıştır gibi
söylentiler dolaşıyor. Ey sevgili milletim!
Neden böyle yapıyorsun? Neden az
gelişiyorsun? Niçin bizden geri
kalıyorsun? Bizler bu kadar gelişirken
geri kaldığın için hiç utanmıyor
musun? Hiç düşünmüyor musun ki,
sen neden geri kalıyorsun diye
düşünmek yüzünden, biz de
istediğimiz kadar ilerleyemiyoruz.
Bu milletin hali ne olacak diye
hayatı kendimize zehir ediyoruz.
Fakir fukaranın hayatını anlatan
zengin yazarlarımıza gece
kulüplerinde içtikleri viskileri zehir
oluyor. Zengin takımının hayatının
gözlerimizin önüne sermeye
çalışan meteliksiz yazarlarımız da
aslında şu fakir milleti
düşündükleri için, küçük
meyhanelerinde ağız tadıyla
içemiyorlar. Ey şu fakir milletim!
Aslında seni anlatmıyoruz.
Sefil ruhlarımızın korkak
karanlığını anlatıyoruz.
İşte onun için sana
yanaşamıyoruz. Senin
yanında bir sığıntı gibi
yaşıyoruz.
Hiç utanmıyor muyuz?
Hiç utanmıyoruz.”

(Oyunlarla Yaşayanlar’dan
Coşkun’un Bir Repliği)

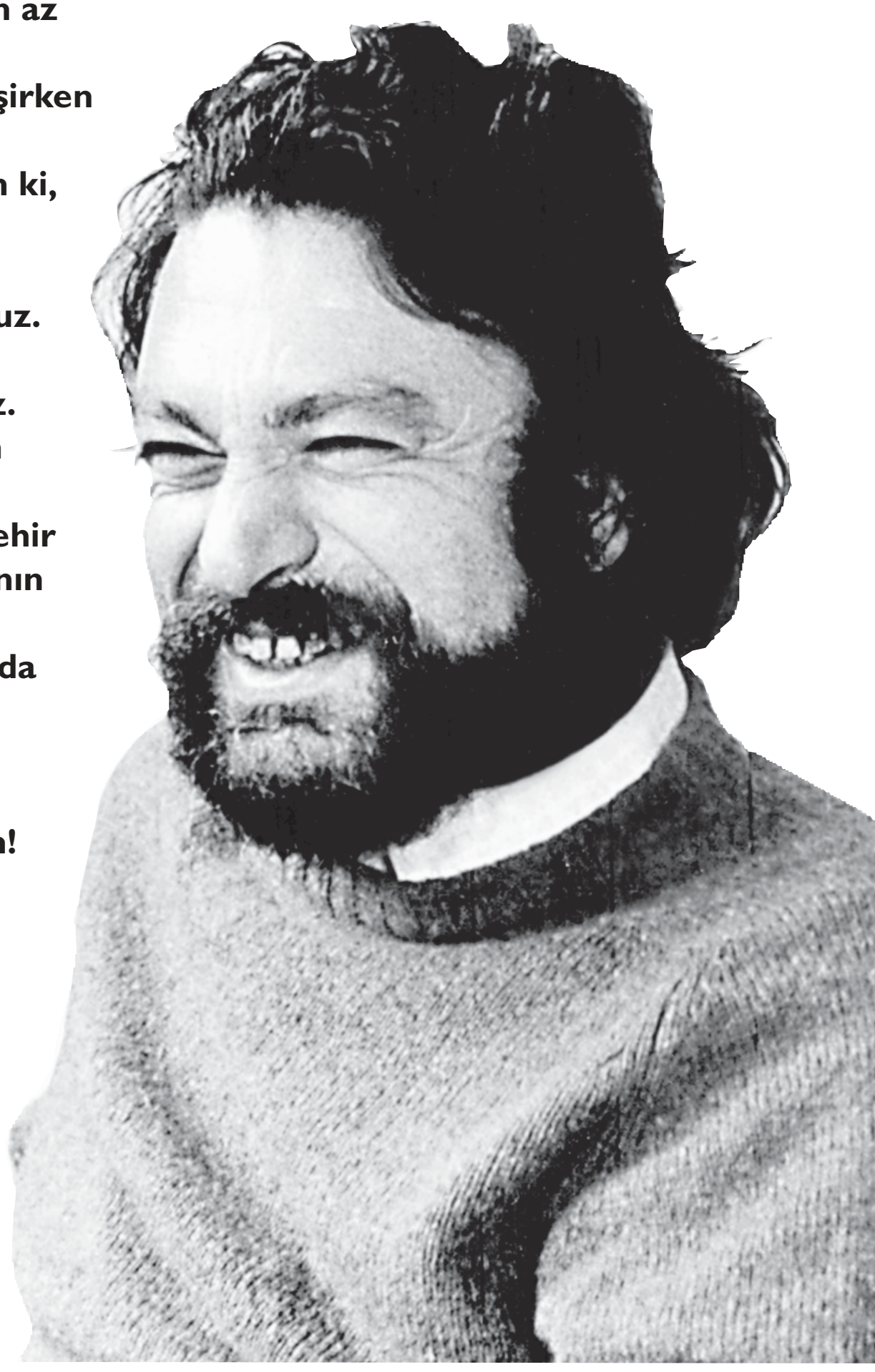

Son gecesi şöyledir Oğuz Atay'ın:
Bir dostlarının evindedirler.
Oğuz Atay bir ara banyoya gider.
Bir süre çıkmaz. Bir sessizlik olur.
Dostları merak edip seslenirler
'Nasılsın Oğuz' diye. Oğuz Atay,
'Sevinmeyin, daha ölmedim'
karşılığını verir banyodan.
Sonra yine bir sessizlik olur
ve yine bir merak başlar.
Dostları banyoya koşarlar,
'Nasılsın oğuz' diye seslenirler.
Bu defa ölmüştür.
'Sevinmeyin, daha ölmedim'
Oğuz Atay'ın son sözleridir.

HİÇ YANLIŞ DA
BİR DOĞRUYU
GÖTÜRÜYOR
BAZEN!

SONUNU
TAHMİN
EDEBİLİYORSAN
O **AŞK**
OLMAYABİLİR!

EVİMİZ
CİNNET
MANZARALI..
BİRBİRİMİZİN ÜZERİNE
YÜRÜME
MESAFESİNDE!

KALBE İLK
GİRENDEN ÇOK
KALBİ
İLK KIRAN
UNUTULMUYOR!

ağlamak

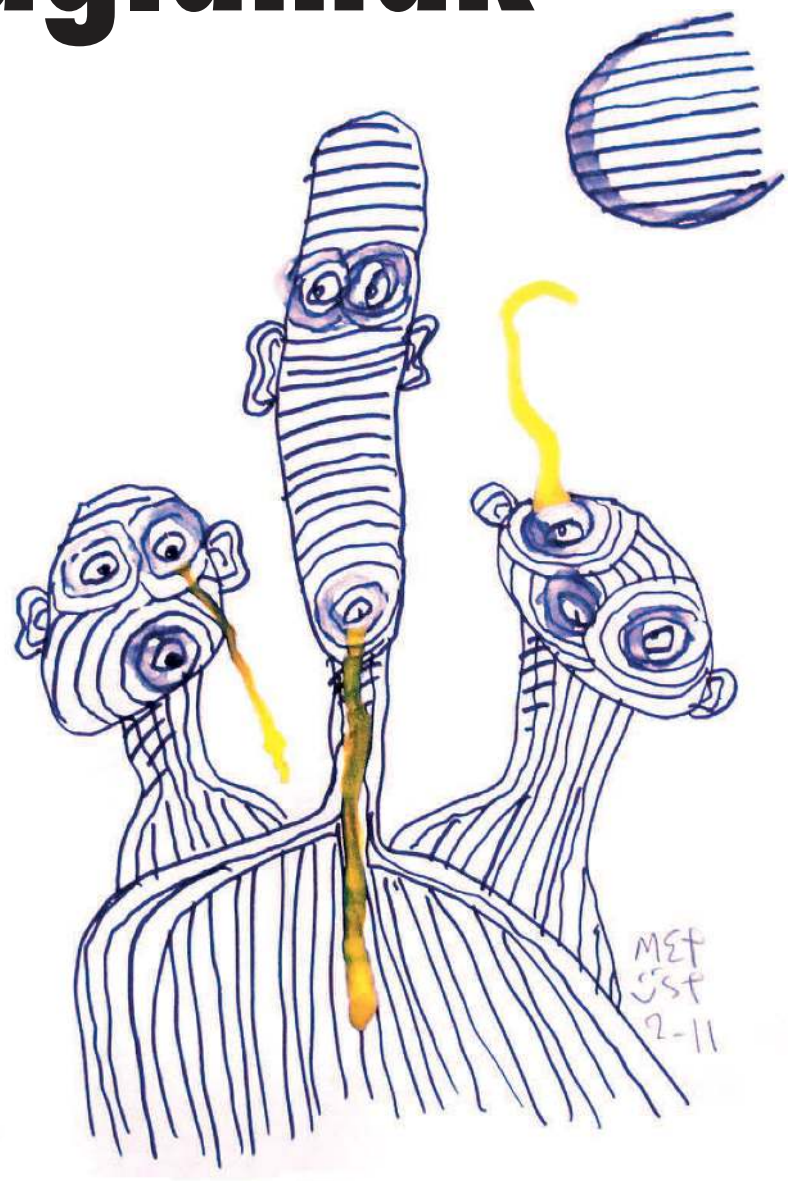

ilk ağlayan insana
nasıl bakılmıştır acaba!

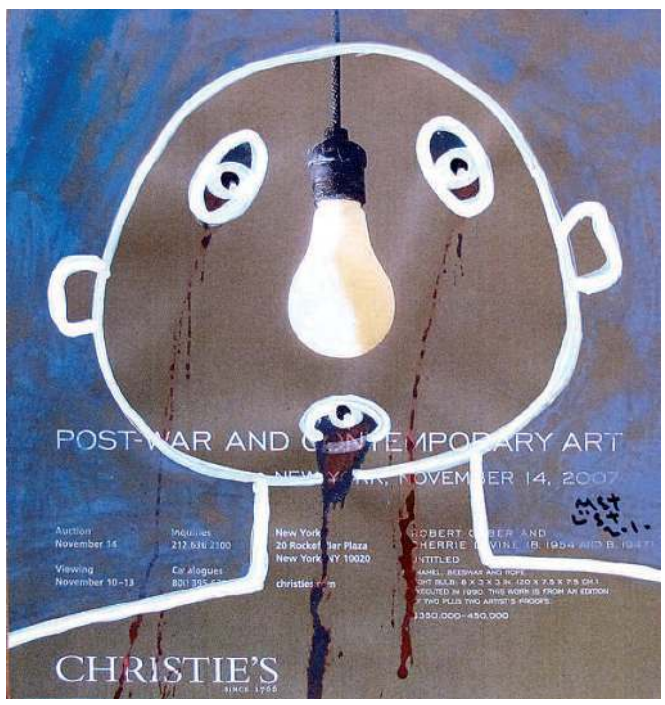

insan evladının
% 70'i gözyaşıdır!

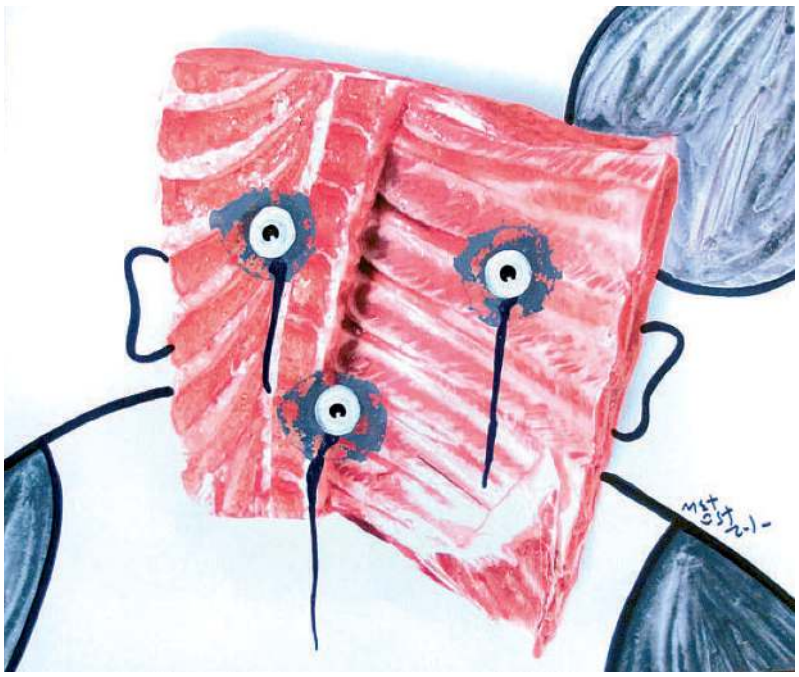

yastık altlarında
gözyaşı da biriktirilir!

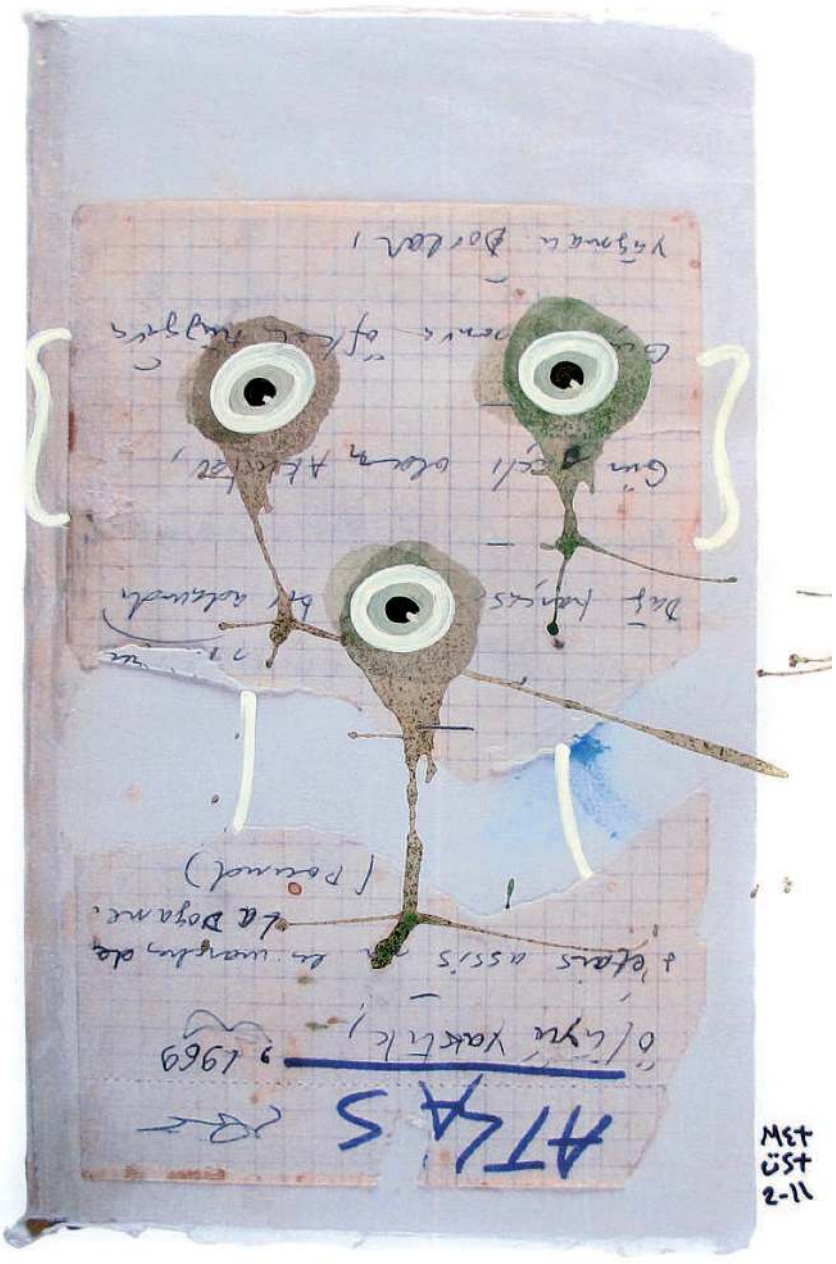

insanın sıvı hali ağlamak
gaz hali gülmek
katı hali kızmak!

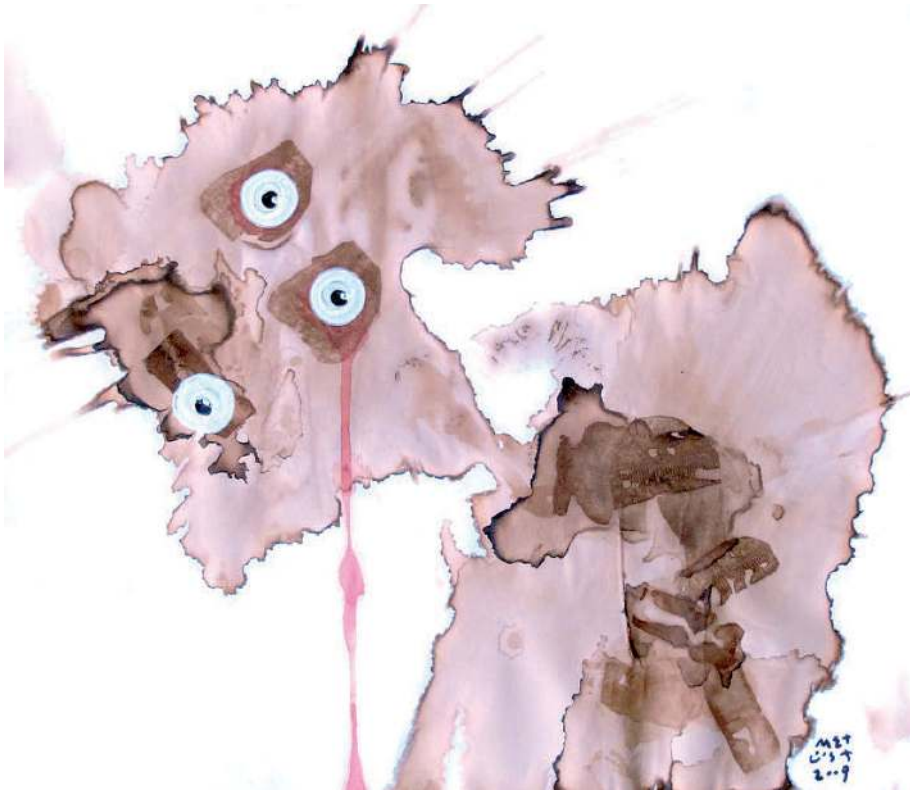

gözyaşlarıdır insanın
sulu karakutusu!

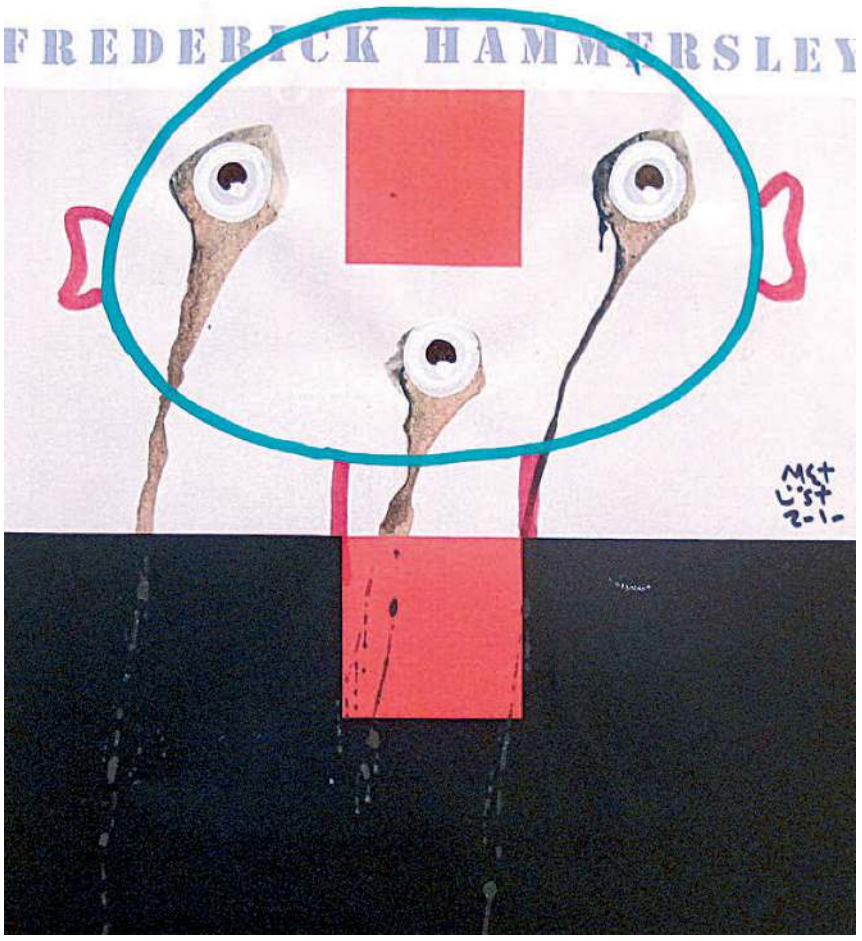

ağzın dile getiremediklerini
göz gözyaşıyla anlatır!

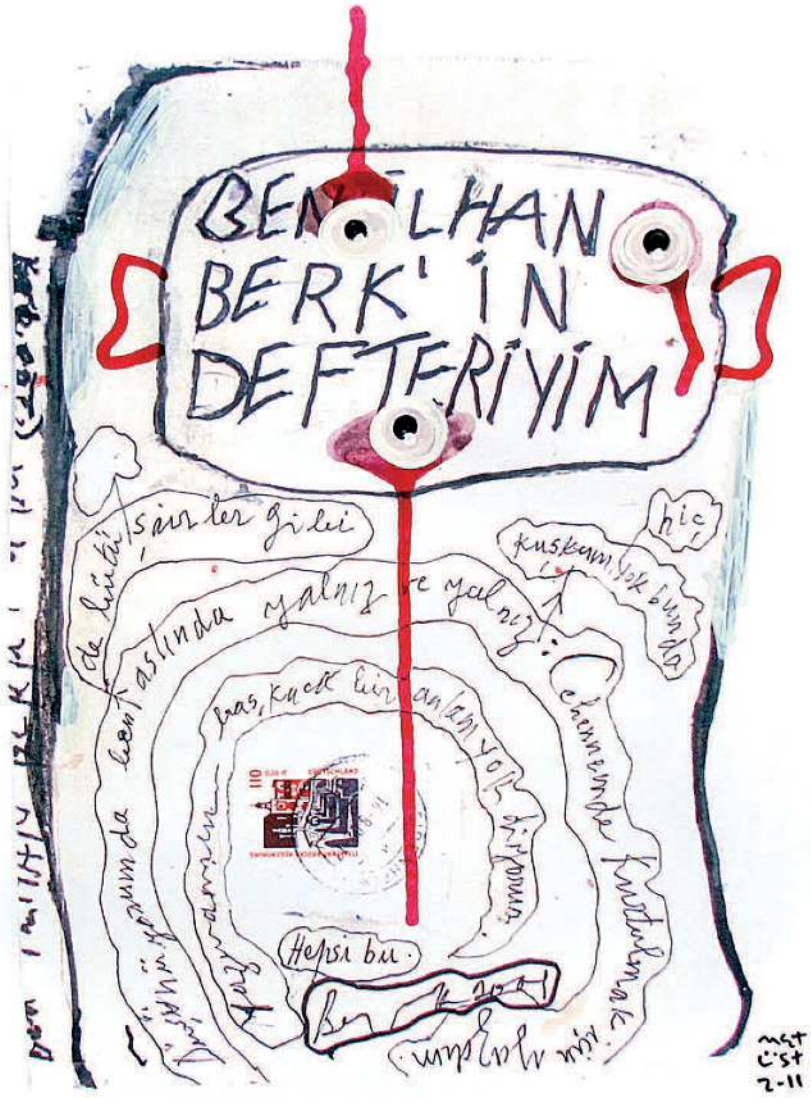

ağlamak insanı kendi kendisine yaklaştırır
gülmek ise başkalarına!

her ağlama sonrasında da
çıkar bir gökkuşağı!

kıldan tüyden bir
antoloji bıyıklıyken

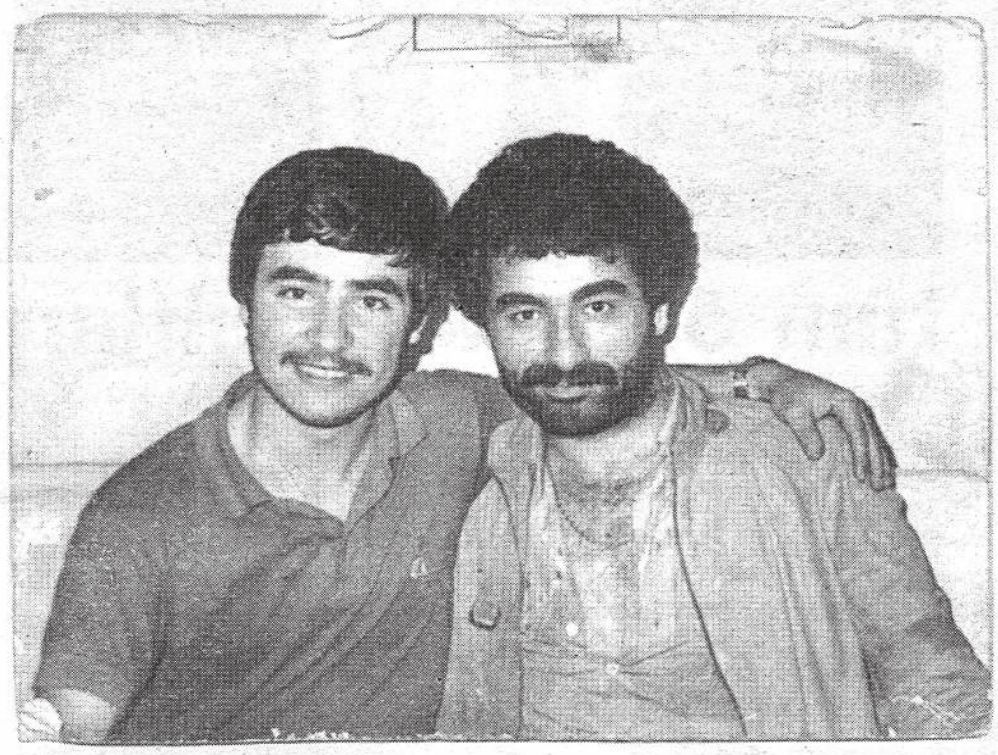

Mehmet Çağçağ

Bıyıklarımla en fazla çıkma aşamasında uğraştığımı hatırlıyorum. Biraz erken çıkarmak için jilet, bıçak, cam gibi bilumum kesici aletlerle, her fırsatta kanatırcasına canhıraş bir şekilde kazıdım.

Daha sonra 1977'de öğrenci olarak Akademi Resim Bölümü'ne girdim. Bir yandan da ergenlikten, olgunluğa geçiş dönemim. Bu dönemde bıyığı, dönemin ruhu ile devrimci arzular ve de Anadolu kültürünün bir dayatması, delikanlılığa, erkekliğe geçiş olmak üzere çift koldan baskıya uğradığım için bıraktım. Fakat bıyık bıraktığımda hüsrana uğradım. Çünkü bıyıklarımı Nietszche tadında beklerken, Süheyl Eğriboz tadında, seyrek ve antikarizmatik bir şekilde çıktı. Ve ben de kesip kurtuldum. O dönemden kalma iki fotoğrafım var. Birini annem çok sevdiği için saklıyor. Öbürünü de ise İbrahim Tatlıses ile beraber olduğu için ben saklıyorum.

Bu fotoğraf 1980 - 82 arasında Gırgır Dergisi'nde çekilmişti. İbrahim Tatlıses o zamanlar henüz daha şöhret aşamasındaydı, Gırgır'ı ziyaret etmişti. Kendisini yazıp çizmemizi rica etmiş ve biraz sohbetten sonra gitmişti. İbo şimdi Leman'a da, Öküz'e de hiç gelmiyor. *(bakınız şekilde görüldüğü gibi İbrahim Tatlıses ve benim bıyıklarım)* Sonra ben bıyıklarımı kestim. Bir daha da bıyık bırakmadım. Bilakis, bıyık alerjisi başladı ve hâlen bu alerjim gitgide katlanarak fobiye dönüşme boyutlarında devam ediyor. Bu, hayatımızın içine edenlerin büyük bir bölümünün bıyıklı, bilhassa hilâl bıyıklı olması dolayısıyla olsa gerek.

Fakat atla, deve de değil. Mesela Hûlusi Kentmen'in, otel kapı görevlilerinin ve Albırt Aynştayn'ın bıyıklarına kurban olayım.

küçük İskender

- Meraktan ya da kıl'llanmaktan olsa gerek yaklaşık on yedi yaşlarında bıraktım ilk kez bıyığı. Belki aileden ve çevreden gelen politik abi'lik özentisiydi başta. Zaten hep başta kaldı. En fazla bir ay taşıdım bıyığı. Baktım ki müslüman militanlarınki gibi çıkıyor, kestim; kestirip attım! Kıllanmaktan önce akıllanmak gerektiğini kavramam uzun sürmedi açıkcası. Sanırım, artık bir tek 'canım çok sıkkın olduğu zamanlarda' tıraş olmuyorum. Bu bir tür simgeye dönüştü. Bıyıklı sakallı görenler anlıyorlar ki, İskender'in keyfi yok!

- Bıyığın bir kültür göstergesi olarak lanse edilmesi hiç iç açıcı değil! Birinin ayna karşısına geçip yüzüne yakışacak bir bıyık türü bulmaya çalışması da ayrıca çok komik ve eğlenceli! Sokakta gördükleri afişlere kadın-erkek ayırmadan bıyık yapan bir milletin bıyık kompleksi sanırım sosyologları çoktan harekete geçirmiş olmalıydı. Kendi bıyığımı niye kestiğimi bilmiyorum. Zaten en fazla yirmi gün durdu. Bir ibnenin bıyığının halka ne gibi bir faydası olabilir ki?! Bir daha bıyık bırakmayacağım. Neden mi?! Simgeci takılmak, şekil yapmak ve bunlarla yetinmek beni aşıyor.

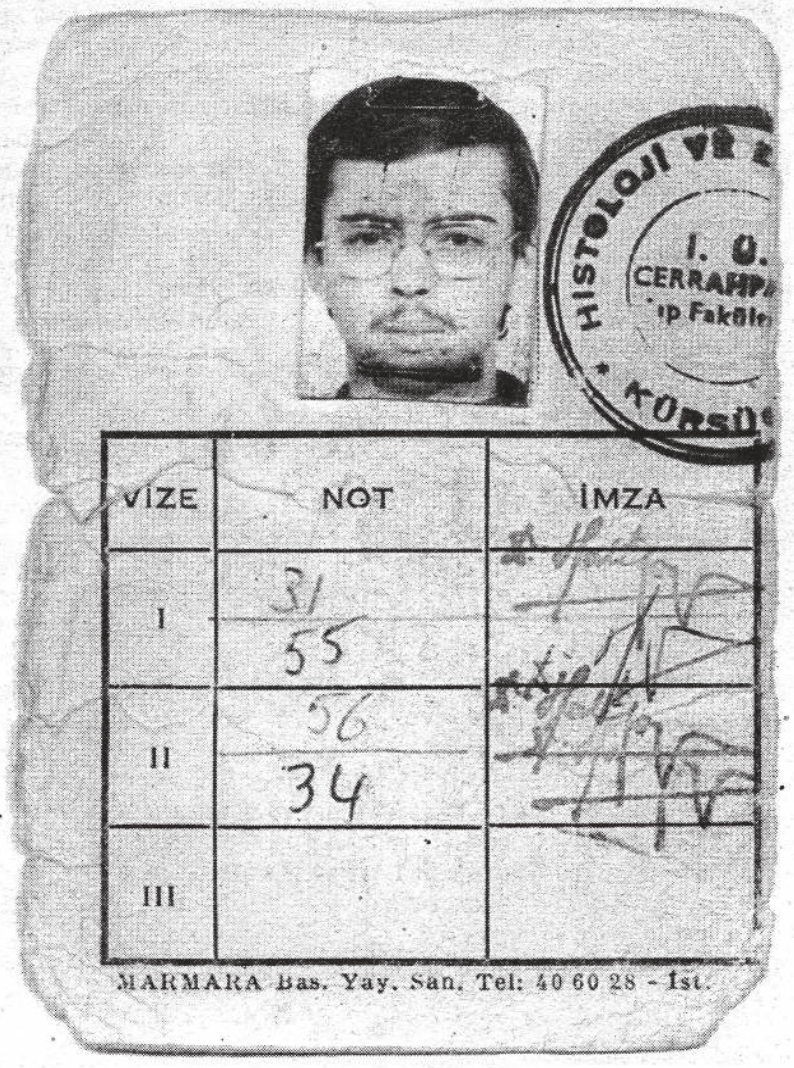

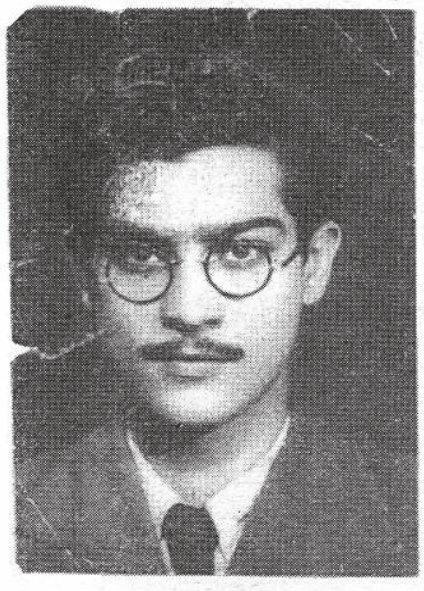

Eflatun Nuri

- 1946 yılında Güzel Sanatlar Akademisi'ne gidiyordum. ***Günseli Başar*** *adında bir arkadaşım vardı. Bir gün "****Eflatun, ben Beyoğluna "İnci" pastahanesine gitmek istiyorum; hani tabak içinde yuvarlak bir şeyler var, onların üzerine kepçeyle çukulata gezdiriyorlar ya (Profiterol) işte ondan canım istedi, sen de gelir misin paralar benden****" dedi. Paranın lafı mı olur.* ***Günseli****'nin yanında* ***İstiklal Caddesi'****nde yürümek ne demek. Akademinin en güzel kızıydı. Neyse* ***Günseli'yle*** *Taksime geldik. Herkes bizi kesiyordu. İmam Adnan Sokağı'nı geçerken bir ses duydum:*

- ***Ufff! Anam... Kıza bak oğlanı al!.*** *Baktım üç ayı gibi palabıyıklı, iri yarı adam... Bir kişi olsa hadi giriş, olacak şey değil. İsteyerek duymamazlıktan geldim. Bu yetmiyormuş gibi öbürü:*

- ***Ağbi erkek kızdan daha güzel!..*** *demez mi? Tepem fena halde attı.* ***Günseli*** *kolumdan çekti.*

- ***Eflatun yürü n'olur, değmez serseri onlar****, dedi. Aradan yıllar geçti* ***Günseli Başar*** *ilk önce Türkiye güzeli oldu, daha sonra da Avrupa güzeli seçilmez mi? Şu allahın işine bak! Demek ben kız doğsaydım dünya güzeli olacakmışım!*

Ne yapabilirdim doğa hakkımı yemişti... Ben de o ara bir halt yemeden, acele tarafından bıyık bıraktım.

Bırakış o bırakış. 71 yıldır bir tomar kılı, tüyü taşıyorum dudaklarımın üstünde, burnumun altında. Bundan sonra keser miyim, kesmez miyim. Kısmet!..

dile benden
ne dilersen
ya **borges**

gölge et,
başka ihsan
istemem

ihtiyarlar

ne o yiğit, gençlik günleri mi aklına geldi..

bi açıyo bi kapıyo bi sıcak bi soğuk havalara n'oldu böyle ya..
beni anla işte
nasıl..
menopoz da böyle

ilk neyimi sevmiştin benim..
din ve devlet işlerini birbirinden ayırmanı..
unutkan bunak..

BİR ÖMÜRLÜK İLİŞKİLERDEN SIKILDIM ARTIK BEN YA..
n'oluyo kadın, kudurdun mu.. bir çay koy da içek

‘YAPACAK BİR ŞEY YOK’

şimdilerde gençlerin çokça kullandağı bir cümle bu.. söylendiği anda muhabbeti anında bitiriyor, kasvetli ve nem oranı hayli yüksek bir hava estiriyor etrafa

bu cümle samuel beckett’in godot’yu beklerken oyunundaki en meşhur replik.. hamlet için *‘olmak ya da olmamak’* repliği neyse, godot’yu beklerken oyununda estragon’un sarfettiği *‘yapacak bir şey yok’* repliği de aynı öneme haiz

estragon oyunun birkaç yerinde ediyor bu umutsuz, yenilmiş, belki de görmüş geçirmiş, kabullenilmiş bir ruh hâline karşılık gelen kederli bezgin cümleyi

godot’yu beklerken, samuel beckett’in yazdığı absürd tiyatro’nun başeserlerinden bir oyun.. oynandığı ilk günden bugüne kadar üzerine çokça düşünülmüş, yazılmış, çizilmiş hâlâ içinden çıkılamamış çetrefilli bir eser bu

beckett, godot’yu beklerken’i 1952’de yayımlamış, 1953 yılında da sahnelenmiş.. belki ikinci dünya savaşı sonrası ruh hâlini en iyi veren edebi eserlerden biri.. ancak dünya, sonra 68 kuşağını, umudu, mücadeleyi gördü.. tüm dünya gençliği *‘yapacak çok şey var’* dedi ve meydanları doldurdu

oyun, belirsiz bir bekleyişin beş karakterli temsilidir.. godot, tam olarak kimdir, nedir bilinmiyor amma velakin ille de bekleniyor.. vladimir ve estragon, hacivat ile karagöz, kavuklu ile pişekâr gibi hem godot’yu bekliyorlar hem de car car felsefi laflar ediyorlar oyun boyunca.. çoğu seyirci sıkılıp çıkıyor zaten oyunun daha ilk on dakikasında

şimdilerde gençler godot’yu beklerken’in en baba repliği *‘yapacak bir şey yok’*u dakka başı kullanıyorlar ve soruyorum: *‘nerden buldunuz bu sözcük öbeğini’*, *‘vardı kullanıyoruz’* diyor çoğu

aslında bilinip bilinmemesi de mühim değil.. şimdi beni ırgalayan şu durum oluyor: yani memleketin ve gençlerin hâletiruhiyesi, godot’yu beklerken oyununun ruh hâline o kadar benzemiş ki, bu laf kendiliğinden tedavüle girmiş.. yani herkes mutsuz, umutsuz ve herkes kendi meşrebince kendi godot’sunu bekliyor.. memlekette şu an üç godot bekleniyor: ilkinin gelme ihtimali zor gibi görünüyor, diğeri adada, öteki de çok uzakta.. esas olarak tartışılan üç mühim mesele var ve bu üç mühim meselenin godot’su da gelemiyor yani.. godot’nun ilkinin gelip gelemeyeceği meçhul, diğer iki godot’nun gelmesi de herkesi mutlu edecek gibi görünmüyor

iktidar, şehir tiyatrolarını kapatadursun, gençlerin ve milletin ruh hâli, godot’yu beklerken oyunundaki ruh hâline çoktan benzemiş bile yani sevgili godot’sunu aldığım dostlarım

vladimir: mizaç meselesi!
estragon: karakter!
vladimir: elden bir şey gelmez!
estragon: çırpınsak da nafile!
vladimir: neyse odur insan!
estragon: mücadele nafile!
vladimir: aslı değişmez insanın!
estragon: yapacak bir şey yok!

HEP DENEDİN
HEP YENİLDİN
OLSUN
YİNE DENE
YİNE YENİL
DAHA İYİ YENİL

samuel beckett

(samuel beckett
iyi ki boks antrenörü
olmamış)

met üst

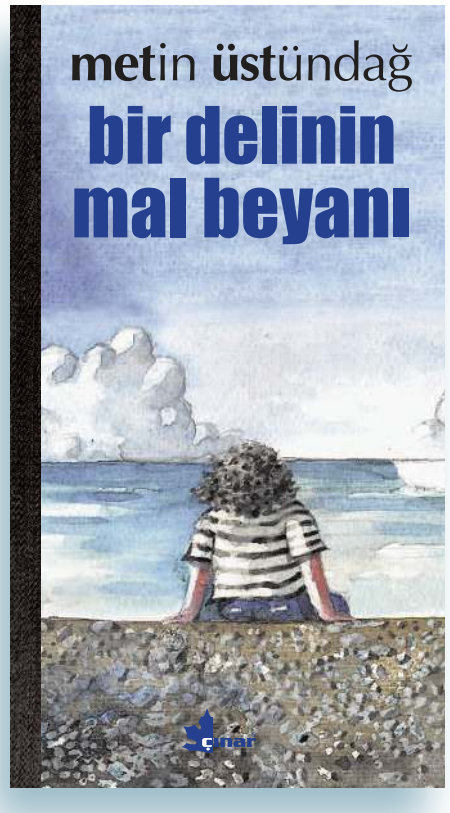

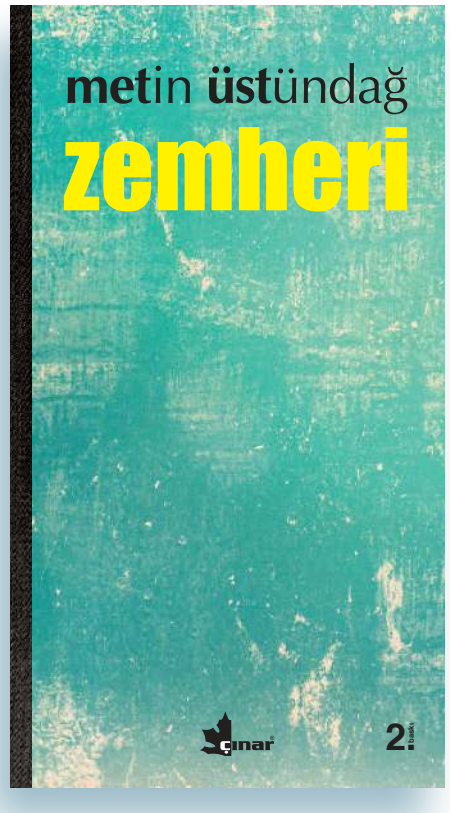

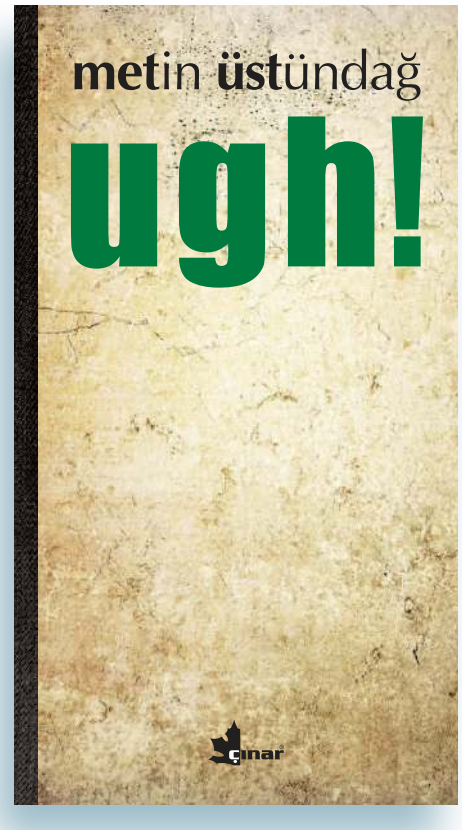

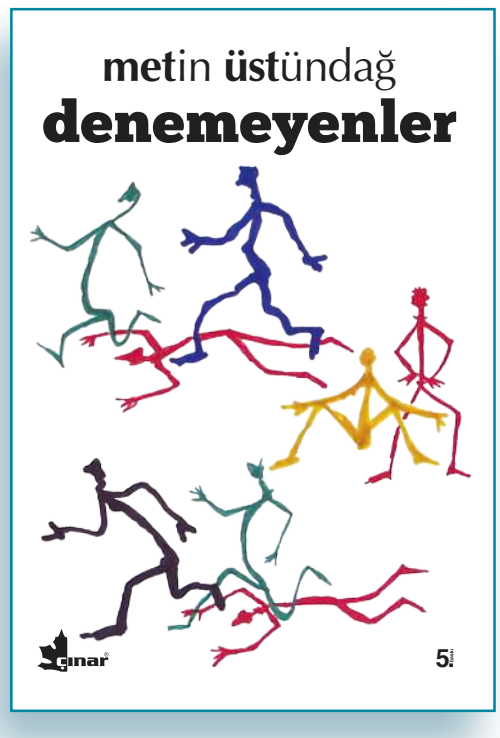

metin üstündağ
Tüm Kitaplarıyla
Çınar Yayınları'nda.

hayvanlı

ne düşünüyorsun sevgilim..
SENİ..
ne düşünüyorsun sevgilim..
SENİ..
NE LAN BU..
papağan bize ne anlatmak istiyor sevgilim
SENİ..

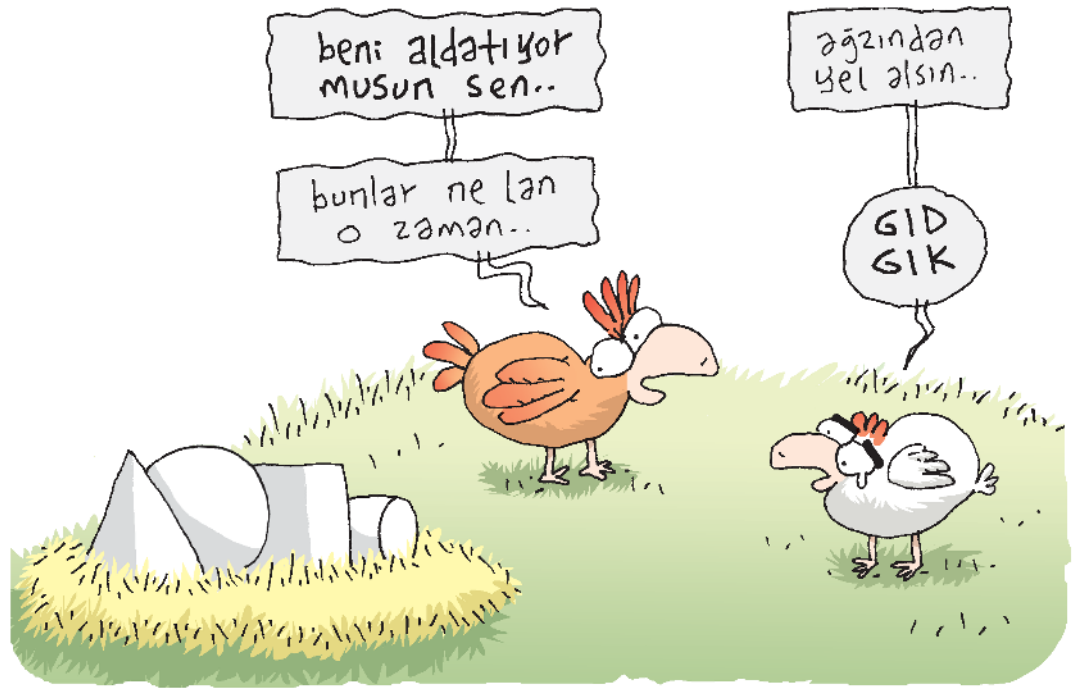
beni aldatıyor musun sen..
bunlar ne lan o zaman..
ağzından yel alsın..
GİD GİK

kedinin adı yok..
DİKKAT KÖPEK VAR

hadi bobi, GÜNÜ YAKALA.. carpe diem
düşmanımın bile, entel sahibi olmasını istemem.. ne bu ya..

akvaryum balığı olsaydım, sever miydin yine beni..
bu erkeg milleti her yerde aynı mı yarappim

YERE DÜŞME USULLERİ

yeryüzüne gri dersen

öne çıkarmış olursun

griyi de yeryüzünü de

denize girersen tenha bir yerde

griden de yeryüzünden de

yüzersin biraz

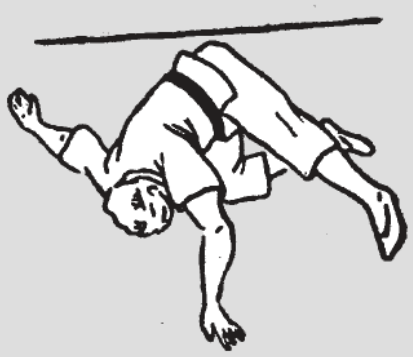

dünya içinde çalkalanır durur

sen yorulur sen durulur

sen olursun

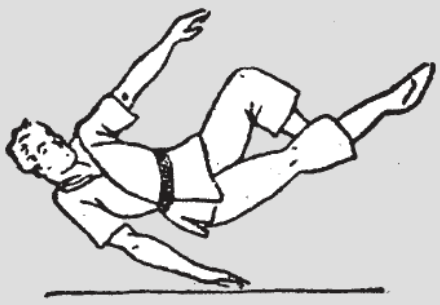

dönersin dönersin

etrafının etrafında

hayatının uydususun

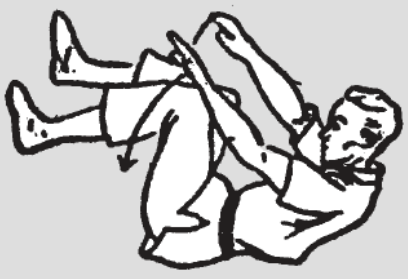

fakat duramazsın

duramazsın duramazsın

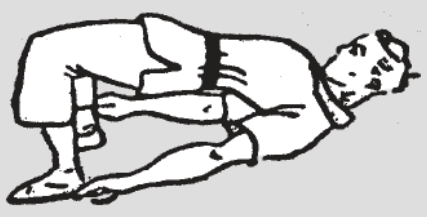

beklediğin yolda bile

ÜÇ KÖŞELİ SEVDALAR

ALİ TEKİNTÜRE

Sormadın gönlümün efkârı nedir
Nedir gözümdeki buğulanmalar
Hiç düşünmedin mi senin içindi
Hep senin içindi duygulanmalar

Biliyordun ama bilmezden geldin
Görüyordun ama görmezden geldin
Bir gün sen de kalpsiz birini sevdin
Beni üzdü bütün yaralanmalar

Ben seni sevmiştim sen başkasını
O bir başkası da bir başkasını
O bir başkası da bir başkasını
Üç köşeli midir hep bu sevdalar

19 - 11 - 2012

‘Aldanma çocuksu mahsun yüzüne, güldür yüzümü, senden vazgeçmem, hangimiz sevmedik, tanrım beni baştan yarat, benim için üzülme’ gibi unutulmaz şarkıların söz yazarı ve arabasek müziğin büyük şairi **ALİ TEKİNTÜRE**'nin son şiiri.

MEHMET AKİF İLE NEYZEN

YAZAN: MET ÜST
ÇİZEN: REWHAT

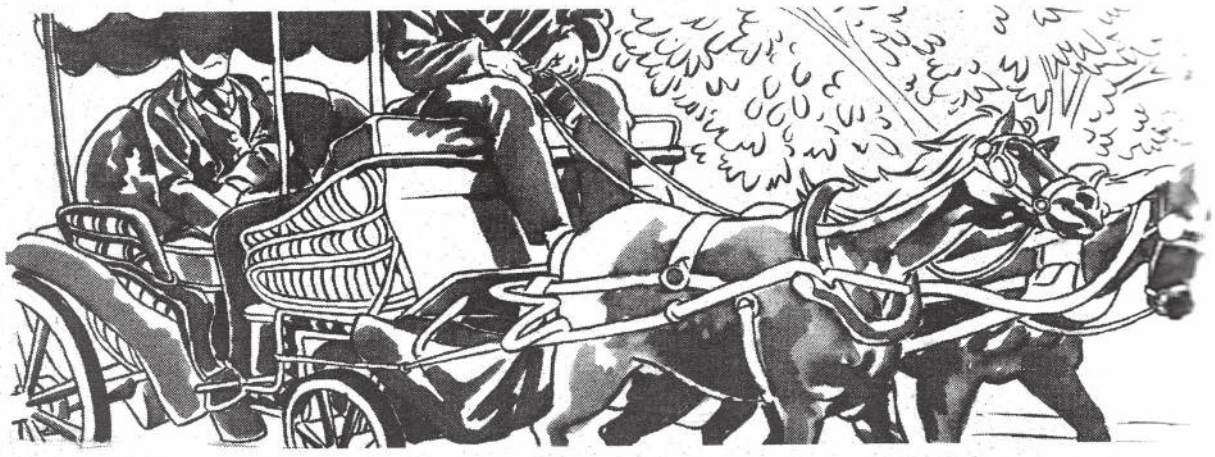

İstiklal Marşın'nın şairi Mehmet Akif Ersoy ile büyük yergi üstadı **Neyzen Tevfik'in aralarında tuhaf bir** dostluk varmış. Neyzen Tevfik, Mehmet Akif Ersoy'a çok saygı duyar ve her karşılaştıklarında onun elini öpmek, onunla sohbet etmek için can atarmış. Ancak Mehmet Akif Ersoy, Neyzen'in çok içmesine kızdığı için karşılaştıkları meclislerde ona pek yüz vermez, hatta azarlarmış. Bu durum karşısında Neyzen küçük bir çocuk gibi kenara çekilip ney'ini, acılı acılı ağlayarak üflemeye başlarmış. Öte yanda ise Akif de bir eliyle yüzünü Neyzen görmesin diye perdeleyerek için için ağlarmış. İkisinin de hayatları büyük sıkıntılarla geçmiş. Mehmet Akif, sonra Mısır'a kaçmış, Neyzen Tevfik ise yıllarca kaldırımlarda, hastanelerde ve tımarhanelerde sürünmüş. Fakat gelin görün ki; Neyzen Tevfik hayatı boyunca belki de en az Marmara Denizi kadar içki içtiği halde uzun sayılacak bir ömür sürmüş ve fakat hayatı boyunca ağzına bir tek damla içki koymayan Mehmet Akif Ersoy, Neyzen'den çok çok önce ve hem de **siroz**'dan ölmüş!

çok kareler sevdim seni

MİHRİBAN DOSYASI

ÇUKUR DİZİSİYLE TEKRAR GÜNDEME GELDİ. MİHRİBAN, BİR TÜRKÜ DEĞİL DE AŞK MİLLİ MARŞI HALİNE GELDİ ADETA.

ÇEŞİTLİ YÖNLERİYLE MİHRİBAN ŞİİRİNİ VE ŞAİRİ MERHUM ABDURRAHİM KARAKOÇ'U MERCEK ALTINA ALDIK.

MİHRİBAN

Sarı saçlarını deli gönlüme
Bağlamışım çözülmüyor Mihriban
Ayrılıktan zor belleme ölümü
Görmeyince sezilmiyor Mihriban.

Yar deyince kalem elden düşüyor
Gözlerim görmüyor aklım şaşıyor
Lambada titreyen alev üşüyor
Aşk kağıda yazılmıyor Mihriban.

Tabiplerde ilaç yoktur yarama
Aşk deyince ötesini arama
Her nesnenin bir bitimi var ama
Aşka hudut cizilmiyor Mihriban.

Önce naz sonra söz ve sonra hile
Sevilen seveni düşürür dile
Seneler asırlar değişse bile
Eski töre bozulmuyor Mihriban.

Boşa bağlanmış bülbül gülüne
Kar koysan köz olur aşkın külüne
Şaştım karabahtım tahammülüne
Taşa çalsam ezilmiyor Mihriban.

Tarife sığmıyor aşkın anlamı
Ancak çeken bilir bu derdi gamı
Bir kördüğüm baştan sona tamamı
Çözemedim çözülmüyor Mihriban.

AŞK İLMİN YARISIDIR

SIDDIK AKBAYIR

BİR: Abdurrahim Karakoç; Akdeniz'in bittiği, Torosların kesildiği yerlerin, gökkubbenin yakın ve yıldızlı, günbatımının sonsuz güzellikte olduğu toprakların şairidir. Şiirlerinin çok büyük bir bölümünü Elbistan'da kaleme alır. En güzel şiirlerini dağlarda yazar. Tüfeğini ava gidiyorum diye alsa da yüreğini dize avına hazırlar. Doğanın gizemli sesi, dizelerine fon olur. Aşk, mekâna kendi rengini, dilini verir ve hikâye kıymete biner.

İKİ: Hikâye, çok klasik olsa da bazı aşklar kendi yangınında bile dumansızdır. Karakoç, yirmili yaşların başındadır. Aşk, imkânsız kelimesinin içinde esen bir rüzgârdır. Mihriban, yakın köylerden birinin en güzel kızıdır. Karakoç'la bir düğünde göz göze gelmiştir. Bakışlar, Mihriban'ın parmağındaki nişan yüzüğüyle kısalmıştır. Hayatında hiç müsvedde kullanmayan şair, Mihriban'ı, kendini dağlara vurduğu bir akşam bir oturuşta mavi kaplı cep defterine yazar.

ÜÇ: Her aşkın, her şiirin bir coğrafyası vardır. Karakoç'un şiirleri Maraş kokar, Elbistan kokar. Emekli olduktan sonra, çocuklarının okuması için Ankara'ya gider. Ankara'yı hiçbir zaman sevemez, 'kravatlı bozkır'a alışamaz. Ankara'da şiir yazamaz.

DÖRT: Karakoç, "Mihriban kim?" sorusunu "Mihriban diye hayatımda tanıdığım kimse yok. Bu sembol bir isimdir. O isimde kimseyi tanımış değilim. O, hayalimde öyle bir şey ki, işte olmamış, gerçekleşmemiş." biçiminde cevaplasa da "İkinci bir Mihriban daha olur mu?" sorusuna da "Olmaz. Bir kişiye yıldırım iki defa düşemez." cevabını vererek Mihriban'a bir selam salar.

BEŞ: "Ben öldükten sonra, 'Ben konuşmuştum, şöyle dedi, böyle dedi.' diyenler çıkabilir, belki arkamdan. Mihriban hiç açıklanmamıştır, açıklanmayacaktır. Sırrı benimle toprağa gidecektir." dese de hikâyesiz aşkı sevmeyen okur, Mihriban'ı kendi dilince okur. Rivâyetler biribiriyle çarpılıp çoğalır.

ALTI: Aşk, ilmin yarısıdır. Ve şairlik okulunun ilk dersi aşktır. Karakoç, aşk hakkındaki görüşlerini, "Aşk, bitmeyen sonsuz bir sevgidir. Ama bu sevgide, bedenî bir arzu olursa ben bunun karşısındayım. Yani maddî arzunun dışında, hiç ölmeyen, başlangıcı ve sonu olmayan güzel bir sevgi, saf ve samimi bir ruh hâli…" şeklinde açıklar.

YEDİ: İmkânızın estetiğini Şeyh Galib'e "Aşk mumdan gemilerle ateş denizlerinden geçmektir." dizesiyle söyleten ruh hâli Karakoç'a da

"Lambada titreyen alev üşüyor" dizesini yazdırır, "Suları Islatamadım" dedirtir.

SEKİZ: Abdurrahim Karakoç, bir yanıyla bir kavga, bir dava şairi; bir yanıyla da bir aşk, bir incelikler şairdir. Aşkın, inceliğin en keskin ülkücüsüdür. İki kişilik cenk hikâyesinin en görkemli kaybedenidir. Ülkücü şairin en büyük ülkülerinden biri de aşktır. Aşk, aslında iki kişilik bir cenk hikâyesidir. Ve her cengin bir kaybedeni söz konusudur. Aşk cenginin hasarını, şiirle onarmaya çalışan bir incelikler ustasıdır.

DOKUZ: Her büyük aşk, ardında "evde kalmış bir kalp" bırakır. Şairin evlenmesi de kalbi kurtaramaz. Şiire dökülmüş aşk, bir duygudan çok artık bir hikâyedir.

ON: Hayat, bazı şairlere aşk borcunu ödemeden çekip gitse de bazı şairlerin aşkları, öldükten sonra bile şairini yaşatacak kadar derindir. Mihriban; ne Monna Rosa ne Mariyya ne Liavina ne de Bella gibi "çözülmüş bir sırrın üzüntüsü"ne muhatap olur. Musa Eroğlu'nun yorumuyla bu ülkenin imkânsız aşklarına eşlik eder.

ABDURRAHİM KARAKOÇ'un kendi dilinden kendi tarifi:

Ebedî kudretin tek sahibinden alınan emir üzerine 7 Nisan 1932 tarihinde dünyaya gelmişim. Çocukluğum şöyle-böyle geçti. Kıt imkânlara, kıtlık yıllarına rağmen hâlâ o günleri özlerim. Birçok kimseye o yılları anlatsam, 'Özlenecek neresi var? ' diyebilirler, amma ben hep çocukluk yıllarımı sevdim. Şiir yazmaya küçük yaşlarda başladım. Zaten bizim oralarda her genç şiir yazar. Bu tutku başka bir meşgalenin veya işin olmayışından kaynaklanıyor gibime geliyor. Ben de avareydim, boşluğumu şiirle doldurmaya çalıstım. Benimle şiire başlayanlar yalnızlıktan, yardımsızlıktan dökülüp gittiler.

Bana gelince: Sağolsunlar, iktidarların ve muhalefetin irikıyım politikacıları, ihtilal cuntacıları, 'bilimsel' cüppeliler, entellektüel züppeler, millî soyguncular, sosyete parazitleri, sermaye sülükleri, zulüm-işkence makineleri, adalet katleden hukukçular, dalkavuklar, üçkağıtçılar v.s. hep bana yardımcı oldular. Şiir malzememi veren onlar, öfkemi bileyen onlar oldular. Yardımlarını inkâr etmiyorum, fakat teşekkür de etmiyorum. Dinsizlerin değil, din düşmanlarının, yani İslâm düşmanlarının da az yardımı olmadı. Bir bakıma dinî duygularımın kuvvetlenmesine vesile oldular. En uygun zamanda yaşadığıma inanıyorum. Yardımcılarım (!) var oldukları sürece yazmaya devam edeceğim. Allah(cc) kısmet ederse.

ÇOK SEVDİM. ÇOK SEVDİK. KIRK, ELLİ SENELİK BİR HADİSE. MİHRİBAN BANA MEKTUP YAZARDI, BEN ONA MEKTUP YAZAMAZDIM.

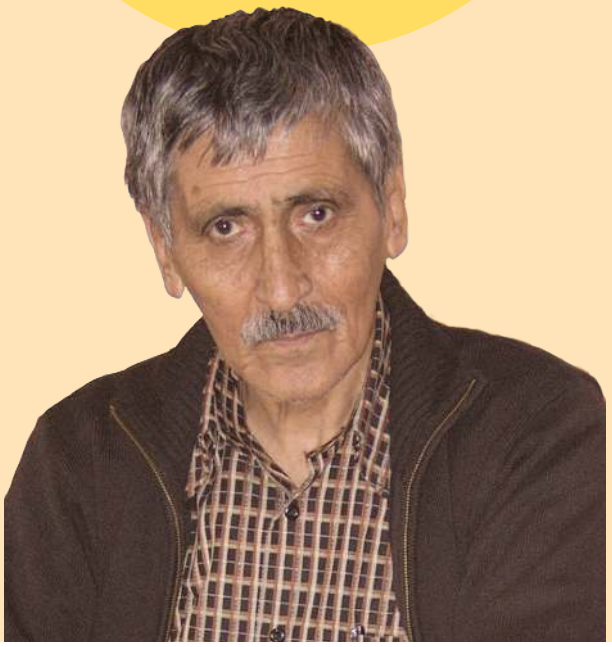

ABDURRAHİM KARAKOÇ Mihriban'ı anlatıyor:

Çok sevdim. Çok sevdik. Kırk, elli senelik bir hadise. Mihriban bana mektup yazardı, ben ona mektup yazamazdım. Elin kızının evine mektup mu gönderilir? Ayıptır! Yaşadığı şehirde bir gazete çıkardı. Ben o gazeteye şiirler yazardım. Herkes şiir diye okurdu ama Mihriban bilirdi ki aslında kendisine mektuptur onlar. Sonra da cevap yazardı.

Sonra evlendi barklandı. Ne yapar, ne eder bilmem. Nasip değilmiş olmadı. Bir gün bir şiir daha yazdım, 'unut beni' diye. O da şiirin üstüne hemen 'unut diyorsun da kolay mı?' diye soran bir mektup gönderdi. Ben de son olarak şu şiiri yazdım:

Unutmak kolay mı deme unutursun Mihriban'ım
Oğlun kızın olsun hele unutursun Mihriban'ım.
Hayat böyle bu gemide eskiler yiter
Yenide beni değil kendini de unutursun Mihriban'ım.

Yıllar sineme yaslanır hatıraların paslanır
Bu deli gönül uslanır unutursun Mihriban'ım.
Zaman erir kelep kelep meyve dalda durmuyor
Hep unutturur bir çok sebep unutursun Mihriban'ım.

Gün geçer azalır sevgi değişir herşeyin rengi
Bugün değil, yarın belki unutursun Mihriban'ım.
Süt emerdin gündüz gece unuttun ya büyüyünce
Bu iş de tıpkı öylece unutursun Mihriban'ım."

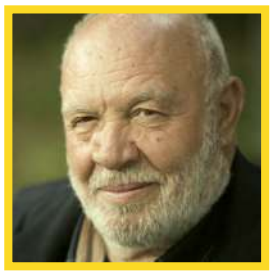

Bestecisi MUSA EROĞLU anlatıyor:

Keşke diğer sanatçılar da benim gibi Karakoç'un şiirlerini besteleseydi de 500 tane bestesi olsaydı. Müzik insanları Karakoç'u, onun edebiyat çizgisini keşfedemedi. Değerli Karakoç'un sevdaya dair çok güzel ifadeleri, şiirleri var. Ben Karakoç'un dünya görüşüyle değil, şair, ozan yönüyle ilgileniyorum ve ondan etkileniyorum. Aynı ülkede yaşayan şairler, ozanlar ve sanatçılar birbirinden etkilenir. Çünkü ülkenin ortak kültürüyle, değerleriyle büyüyor, aynı havayı soluyorsunuz.

Çukur dizisi'nin senaristi GÖKHAN HORZUM anlatıyor:

Mihriban türküsünü Çukur dizisi için ben seçtim. Bazı türküler çok boyutludur. Kimilerine göre bir sevda türküsü olan, başkaları için kaybettikleri bir yakınına yakılmış bir ağıt gibi gelir. Örneğin Erkan Uğur'la İsmail Hakkı Demircioğlu'nun Uyan Osman'ım Uyan türküsü benim için çok özeldir. Rahmetli babamın adı da Osman'dı. Bu yüzden ben ne zaman bu türküyü dinlesem içim çıkarcasına ağlarım. O yüzden de dinleyemem zaten. Babam da kayınbiraderi, dayım İbrahim'i kaybettiği zaman yine bir Musa Eroğlu türküsü olan Halil İbrahim'i dinleyip ağlayarak ütü yapardı. O resim hiç aklımdan çıkmayan bir resimdir. Mihriban'ın Vartolu için anlamına gelince... Vartolu da benim gibi Mihriban türküsünü dinleyemiyor zaten. Mihriban türküsünü ilk defa adamlarından birinin ağzından duymuştuk dizide. Vartolu hışımla içeri girdi. Adamı bir tokatla bayılttı. Mihriban her ne kadar bir aşk türküsü olsa da aslında Vartolu'ya küçük yaşta kaybettiği anasını hatırlatıyor ve içini acıtıyor. İyi bildiğim bir duyguyu karaktere çok sevdiğim bir türküyle yaşatmaya çalıştım, yaptığım buydu aslında. Sağolsun insanlar da çok sevdi. Sevdiğim bir türkünün yeniden gündeme gelmesine vesile olmuş olmak da benim için ayrıca büyük bir mutluluk oldu.

Şair ve yazar ÖZCAN ÜNLÜ anlatıyor:

Hemen hemen herkesin aklında bir Abdürrahim Karakoç mısrası vardır. Onu yakından tanıyan, onunla aynı kürsüyü paylaşmış, beraber yolculuk yapmış şanslılardanım. Karakoç, Kahramanmaraş bölgesindeki Battalname geleneğinden geliyor. Abdürrahim Karakoç'un ve kendisi gibi şair olan kardeşlerinin en büyük şansı babaları Ümmet Karakoçtu. Farsça ve Arapça bilen Hüsn-i Hat ile ilgilenen hafız bir babaları vardı. Evde Köroğlu, Seyrani, Dadaloğlu, Nef'i ve hatta divan edebiyatı okunurdu. Zaten ancak bunlardan etkilenen biri lambada titreyen alevi üşütebilirdi. İlkokul 4. sınıftan terk bir çocuğun böyle şiirler yazması tesadüf değildir, Abdürrahim Karakoç'un bir temelinin olduğunu gösterir.

Oğlu ENDERHAN KARAKOÇ anlatıyor:

Bir evlat olarak babamı anlatmak çok zor. Babam bir halk adamıydı. Babamın kitapları binlerce adet basılırdı ama hiç de para vermezlerdi. Babam da peşinden hiç koşmadı. En çok kızdığı kitapların düzgün basılmamasıydı. Babam bu durumdan çok muzdaripti. Babamın vefatından sonra olmayan kitaplar çıktı ortaya. Sürekli çoğalan kitaplar. Babamın kitapları tekrar okuyucuyla buluştu. Şu anda Kadim Yayınları'ndan çıkıyor kitapları artık. Her aşamasında emeğimiz geçti. Halk babam Abdürrahim Karakoç'a sahip çıktı. Bir şeye emek vermezseniz karşılığını alamazsınız. Babam ne o, ne bu, ne şu idi, sadece kendisiydi. O yüzden kalıcı oldu. Mihriban şiirinin, zamanında babamdan çok istendiğini biliyorum. Abdürrahim Karakoç, Mihriban'la öne çıkıyor ama aslında hiciv ve dava şairiydi. Çay demlemeyi de iyi bilir, demlediğinde de övünerek söylerdi. Sert mizaçlı gibi görünse de iyi niyetli ve hassas biriydi. Vatan ve millet düşmanları haricinde herkese hakkını helal etti. Babamın elinden bir dakika bile gazeteleri, dergileri, kitapları bıraktığını görmedim. 'Sizin bir ayda okuduğunuzu ben bir günde okuyorum' derdi hep.

metin **üst**ündağ
cemil cahit yavuz

bazı şeyler var hayal gücüme gidiyor!

bir elin nesi var
iki elin kitabı var

biri lekelerin efendisi
diğeri aforizma üstadı..
bir araya geldiler ve
bu benzersiz kitabı hazırladılar

tekrar tekrar bakılası
ve okunası bir kitap

yan etkileri görüldüğünde
yastığınıza başvurunuz

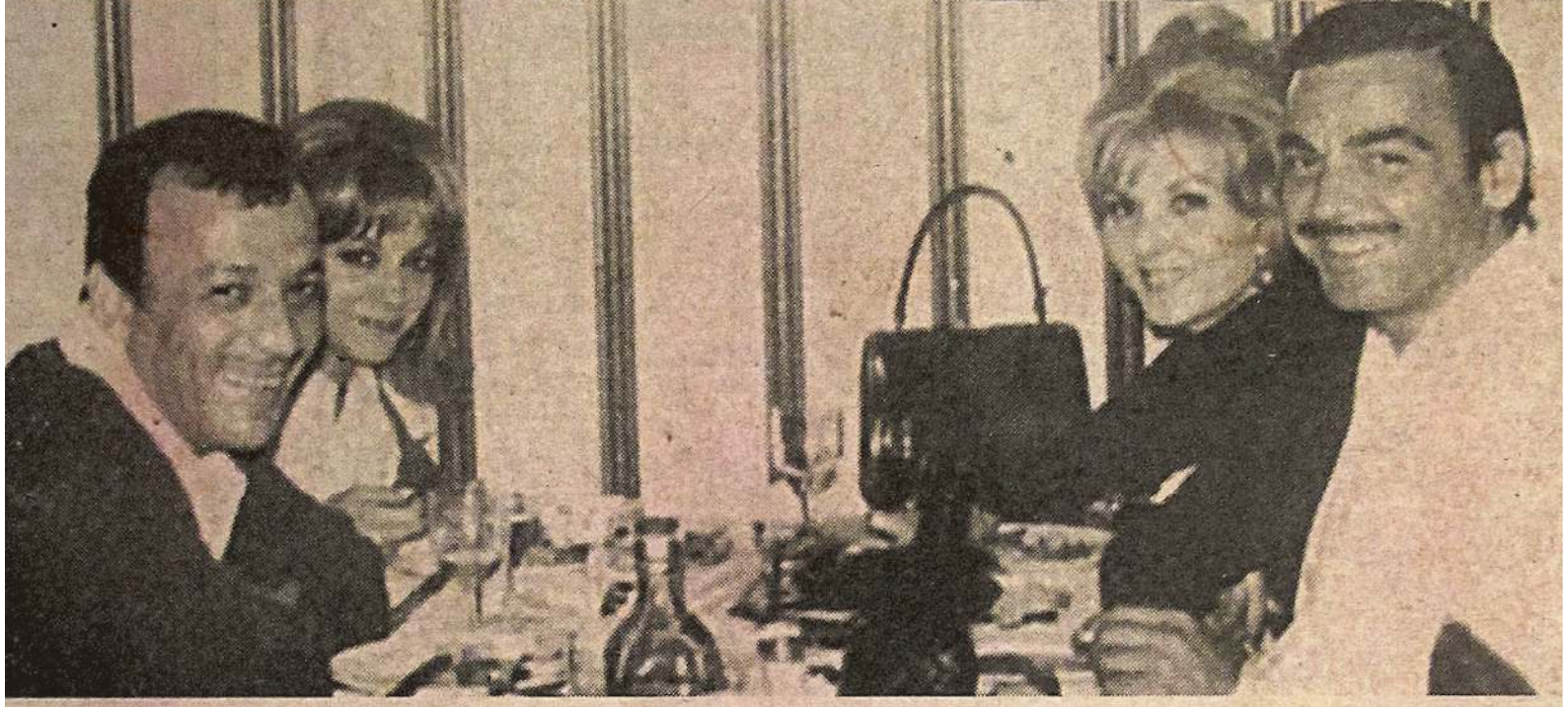

Sayın Avhan Işık
Zincirlikuyu Mezarlığı
İstanbul-

Mart 79

Bugün,
Nerman'ın sana saksı getirdiği günüdü.
Akşama kadar,
Taşını, selvini, çiçeğini yeniden düzenledik.
Nedense Amerikadan döndüğün günü anmıştım.
Ama o gün meğerse,
Seninle başka birşeyleri düzenliyormuşuz farketmeden.
Harbiye civarında bir bar dı.
Votkanı avaklı bardakta içmek için
Garsonları uyardın.
Dost ça.
Sonra dostluk üzerine konuştuğu bir süre.
Bir süre de
Dostluk etmişiz [redacted] böylece.
Süre dediğim de,
Ömrünmüş bak sadece....

İyi geceler...
Ötünmeyi unutma
Üşütürsün

Sadri Alışık

MET ÜST / ARALIK 2018 / ISSN 2147-2114
Sayı: 05 **İmtiyaz Sahibi ve Yayıncı:** MET ÜST **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: met**in **üst**ündağ **Adres:** Halaskargazi Mah. Zafer Sok. Pelin Apt. 36/10 Şişli - İstanbul

Yayımlanan tüm yazı, çizim, espri ve karakterlerin hakları saklıdır. Yayınevi, yazar ve çizerin izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

ölmek bir şey değil de
yalnız kalacak dünya

AZİZ NESİN